

Σίφν. κ.ά.—Λεξ. Περίδ. β) Τὸ μέρος ὅπου ἐξέρχεται τις Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σίφν. : Δὲν ἔχουν ἄλλο σπῖτι νὰ πααίνουσι, δὲ βγάμμα δὼν εἶν' ἐπὰ (Ἀπύρανθ.) 5) Ἀνατολὴ Καλαβρ. (Μπόβ.) Κέρκ. Κρήτ. Κύθν. Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Αἶγ.) Σίφν. Χίος κ.ά. : Πρὶν τὸ ἐβγαλμα τοῦ ἡλίου Αἶγ. 'Σ τὸ ἐβγαμμα τοῦ ἡλίου Χίος. 'Σ τὰ βγαλίματα τοῦ νήλιου Ἀπύρανθ. β) Τὸ σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος Θράκ. (Αἰν.) 6) Ἐξάρθρωσις, στρέβλωσις Θράκ. (Αἰν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Χίος κ.ά.—Λεξ. Περίδ. Βλαστ. : Ἐχω βγάμμα Ἀράχ. Τῇ δερί' τ' ἐβγαλμαν (τοῦ χειριοῦ τὸ βγάσιμο) Χαλδ. 7) Ἐκφυμα, ἐξάνθημα, δοθιὴν Καππ. (Σινασσ.) Χίος. Συνών. ἀγαθὸ 1, ἀπόστημα 1, βγάσιμο 7, βγαλτικὸ (ιδ. βγαλτικὸς 3), βγαλτὸ (ιδ. βγαλτὸς 7), βγαντὸ (ιδ. βγαντὸς), βγατὸ (ιδ. βγατὸς 2), καλόγερος, πόνεμα, σπυρί. 8) Πληθ. βγάμματα, ἀπορρίμματα ὑλῶν χρησιμοποιηθεισῶν εἰς τὴν βυρσοδεψίαν Σῦρ. (Ἐρμούπ.) 9) Πληθ. ἐβγάμματα, καρποὶ ἐλαττωματικοὶ οἱ ὅποιοι μὴ δυνάμενοι νὰ μεταφερθοῦν εἰς ἄλλας χώρας ἀποχωρίζονται τῶν λοιπῶν καὶ δαπανῶνται ἐπιτοπίως ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. 10) Πληθ. βγάμματα, τὰ πρὸς πώλησιν αἰγοπρόβατα τὰ ὅποια συνήθως δὲν εἶναι τὰ ἀκμαῖα καὶ εὖρωστα, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ καχεκτικά Κρήτ.

Πβ. βγάσιμο.

βγαλμοδόντης ὁ, Πελοπν. (Μάν). βγαλμοδότης Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βγαλμὸς καὶ δόντι.

Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου λείπουν τινὲς ὀδόντες. Συνών. βγαλτοδόντης, κουτσοδόντης, φαφούτης. Πβ. βγαλοδόντης.

βγαλμὸς ὁ, Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.) βγαλμὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βγαρμὸς Κύθν. Σίφν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω. Διὰ τὸ βγαλιμὸς ιδ. βγάμμα.

1) Ἐξοδος ἐνθ' ἄν. : Ὡ, ποῦ νὰ βγαίνη ἡ ψυχὴ του τσαι βγαρμὸ νὰ μὴν ἔχη! (ἀρά) Κύθν. || Ἄσμ.

Ἐδῶ ποῦ ῥθες, Γιαννάκι μου, ποτὲ βγαλμὸς δὲν ἔχεις

Ἡπ. 2) Ἐξόρυξις Πελοπν. (Κορινθ.) : Βγαλμὸς 'ς τὰ μάτια μου! (ὄρκος). 3) Ἀνατολὴ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : 'Σ τὰ βγαλίματα τοῦ νήλιου.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βγαρμοὶ καὶ τοπων. Χίος.

Πβ. βγάσιμο.

***βγαλοδόντης** ὁ, θηλ. ἐβγαλοδοντοῦ Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω καὶ τοῦ οὐσ. δόντι.

Γυνὴ στερουμένη ὀδόντων. Πβ. βγαλμοδόντης, βγαλτοδόντης.

βγαλσιὰ ἡ, πολλαχ. βγαρσιὰ πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω καὶ τῆς καταταλ. -σιὰ.

1) Ἐξαγωγή, ἐκρίζωσις πολλαχ. : Παροιμ.

Γιὰ τοῦ σκίνου τὴ ριζιὰ | δὲ φτάνει μιὰ βγαρσιὰ

(ὁ πολλοὺς ἔχων προστάτας ἢ πολλὰ διαθέτων μέσα δὲν ἐκβάλλεται εὐκόλως ἀπὸ τῆς θέσεώς του) Λεξ. Δημητρ.

2) Ἐξοδος πολλαχ. : Γνωμ. Ὁ Χάρως ἔχει μπασιά, μὰ δὲν ἔχει βγαλσιὰ Ἰθάκ. β) Τὸ μέρος διὰ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται τις πολλαχ. : Ἡ βγαλσιὰ τῆς ρεματιᾶς. 3) Μέρος ὅθεν ἀναβρῦει ὕδωρ Λεξ. Δημητρ. : Στέρεινε ἡ βγαλσιὰ τοῦ βράχου.

Πβ. βγάσιμο.

βγαλσίδι τό, πολλαχ. καὶ Καππ. βγαλσίδ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βγαλσίδ' Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βγαλσιὰ καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

1) Ἐξοδος πολλαχ. καὶ Καππ. : Γνωμ. Ὁ Χάρως μπασιδία ἔχει, ἀμὴ βγαλσίδια δὲν ἔχει Ἡπ. Ὁποῦ μένει 'ς σοῦ Χάρου τὸ μπαχτιδὲ ἄλλο βγαλσίδι δὲν ἔχει Καππ. β) Τὸ μέρος δι' οὗ ἐξέρχεται τις πολλαχ. 2) Ἐξάνθημα μολυσματικῆς νόσου, εὐλογίας, ὀστρακιάς κττ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Χαλκιδ.

Πβ. βγάσιμο.

βγάσιμο τό, ἐγβάσιμον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἐγβάσιμο Πόντ. (Ὁφ.) ἐγβάσιμον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βγάσιμον Πόντ. (Τραπ.) βγάσιμο κοιν. βγάλδιμο Καππ. (Ἀραβάν.) βγάλο'μον βορ. ιδιωμ. βγάλο'μον πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βγάλο'μον Θεσσ. Μακεδ. (Βελβ.) κ.ά. βγάσιμο Ζάκ. Κρήτ. Μεγίστ. κ.ά. βκάσιμον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω καὶ τῆς καταλ. -σιμο.

1) Ἐκβολή, ἐξαγωγή κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : Τὸ βγάσιμο τοῦ δοντιοῦ - τῆς πέτρας κττ.

β) Ἀντλησις κοιν. : Μὲ κούρασε τὸ βγάσιμο τοῦ νεροῦ.

γ) Ἀπόσπασις κοιν. : Μὲ δυσκόλεψε τὸ βγάσιμο τοῦ καρφιοῦ. Τὸ βγάσιμο τῆς τριχᾶς. δ) Ἐξόρυξις κοιν. : Τὸ βγάσιμο τοῦ ματιοῦ. ε) Εὐνούχισμα ζῴου Πελοπν. (Μαζαίικ.) ς) Ὀρυξις, σκαφή Στερελλ. (Αἰτωλ.) : Θέλ'ν βγάλο'μον τ' αὐλάκια, γιατί κατέβασι τὸν πουτάμ' κὶ τὰ χάλασι.

ζ) Ἀποβολή, ἀφαίρεσις κοιν. : Βγάσιμο τῶν ρούχων.

η) Ἐξαγωγή διὰ πίεσεως, ἐκπίεσις, ἐπὶ ἐλαίου Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Ἐξάρθρωσις κοιν. : Τὸ βγάσιμο τοῦ χειριοῦ μ' ἔκανε νὰ ὑποφέρω πολὺ. 3) Ἀνατολὴ σύνθηθ. : 'Σ τὸ βγάσιμο τοῦ ἡλίου. 4) Ἡ τοῦ σχοινίου διάτασις ὥστε νὰ ἔχη σταθερὸν μήκος Λεξ. Περίδ. Δημητρ. 5) Ἡ φυσικὴ ἐκκένωσις τοῦ σώματος, ἀφόδευσις πολλαχ. 6) Ἡ πρόπτωσις τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ Λεξ. Βυζ. 7) Οἰδημα τοῦ δέρματος, δοθιὴν, ἐξάνθημα Ζάκ. Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)—Λεξ. Περίδ. Συνών. ιδ. ἐν λ. βγάμμα 7. 8)

Ἡ διὰ καθαροῦ ὕδατος τελευταία πλύσις κοιν. : Εἶμαι 'ς τὸ βγάσιμο τῶν ρούχων. Συνών. ξέβγαμμα. 9) Μεταφ. ἐξόφλησις κοιν. : Μὲ δυσκόλεψε πολὺ τὸ βγάσιμο τοῦ χρέους.

Πβ. βγάλ-λωμα, βγαλ-λωματιά, βγάμμα, βγαλμὸς, βγαλσιὰ, βγαλσίδι, *βγαλτίκι, βγάσι, βγασιὰ, βγασίδι, βγάσιμο, βγάσμα, βγασιμὸς, βγατίκι.

βγάλτης ὁ, Πελοπν. (Γέρμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βγάλλω.

Ὅχετὸς ὕδατος : Νὰ ξεβουλώσης τὸ βγάλη νὰ φύγουνε τὰ νερά.

***βγαλτίκι** τό, βγαλ-λωτίκι Σύμ. βγαρτίκι Ἰων. (Ἐρυθρ.) βγαρτίσι Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βγαλτὸς καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

Λῆξις, τέλος ἐνθ' ἄν. : 'Σ τὰ βγαλ-λωτίκια τοῦ μηνοῦ - τοῦ χρόνου - τοῦ Μάρτι κττ. Σύμ. Τὰ βγαρτίκια τοῦ Μάρτι Ἐρυθρ.

Πβ. βγάσιμο.

βγαλτικὸς ἐπίθ. Θεσσ. (Ἀλμυρ.) — Λεξ. Δημητρ. βγαλτ'κὸς Ἡπ. (Πρέβ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) βγαλτικὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βγαρτικὸς Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βγαλτὸς καὶ τῆς καταλ. -ικός. Διὰ τὸ βγαλτικὸς ιδ. βγάμμα.

1) Ὁ ἀναβλύζων, ὁ ἀναβρῦων, ἐπὶ ὕδατος πηγαίου κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ φρεάτιον Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Δημητρ. : Πουτίζου τὸν χουράφι μ' μὶ βγαλτ'κὸ νηρὸ Αἰτωλ. Συνών. βγαλτὸς 2. 2) Οὐδ. οὐσ., καθαρτικὸν φάρμακον, καθάρσιο Ἡπ. (Πρέβ.) : Εἶχε πυρετὸ τὸ παιδί καὶ πῆρε βγαλτ'κό. 3) Οὐδ. οὐσ., δοθιὴν Θεσσ. (Ἀλμυρ.)

Συνών. *ιδ.* *έν λ. βγάλμα 7.* 4) Οὐδ. πληθ. οὐσ. α) 'Αμοιβή διὰ τὴν ἐκρίζωσιν ἢ ἐξόρυξιν πράγματός τινος Θήρ. Νάξ. ('Απύρανθ.) — *Λεξ. Δημητρ.*: 'Ἐχει νὰ πλερώσῃ τὰ βγαρτικά τοῦ ἀρακά Θήρ. Τὰ βγαλιτικά τῶ δατατῶ - τῶ δετρωῶ κττ. 'Απύρανθ. 'Ο 'ιατρός παίρνει τόσα βγαλιτικά 'ς τὸ δόδι αὐτόθ. β) 'Αμοιβή τοῦ ἱερέως διὰ τὴν ἐκφορὰν νεκροῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.): 'Ἰγὼ καὶ ἄν πιθάνου, θ' ἀφήκου τὰ βγαλτ'κά μ'. Οὕτι τὰ βγαλτ'κά δὲν ἄφ'κι νὰ πλιρώσ'νι, τόσου φτουχὸς ἦταν.

βγαλτό, *ιδ.* *βγαλτός.*

βγαλτοδόνητος ὁ, Πελοπν. (Μάν.) Οὐδ. *βγαλτοδόνη*τικο Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βγαλτός* καὶ τοῦ οὐσ. *δόνητι.*

Βγαλμοδόνητος, ὁ *ιδ.*

βγαλτός ἐπίθ. 'Αττικ. Πελοπν. (Κυνουρ. Μάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. *βγαλιτός* Νάξ. ('Απύρανθ.) *βγαρτός* Κίμωλ. Νάξ. ('Απύρανθ.) κ.ά. *βγαλτό* τό, Βιθυν. Εὐβ. ('Ορ. Στρόπον.) 'Ηπ. Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Σηλυβρ.) Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Μαζαίικ.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* *βγαρτό* Θήρ. Κρήτ. Μήλ. Νάξ. (Κορων.) Χίος κ.ά.

'Εκ τοῦ ρ. *βγάλλω*. Διὰ τὸ *βγαλιτός* *ιδ.* *βγάλμα*.

1) 'Ο ἐκρίζωθείς ἐκ τῆς γῆς δι' ἀποσπάσεως 'Αττικ. Κίμωλ. κ.ά.: *Βγαλτός* σανός (ὁ ἐκρίζωμένος καὶ ὄχι θερισμένος) 'Αττικ. *Βγαρτό* δεματικό (τὸ πρὸς κατασκευὴν δεμάτων χόρτον) Κίμωλ. 2) 'Ο ἀναβρύων Πελοπν. (Κυνουρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: *Βγαλτό* νερό Κυνουρ. Συνών. *βγαλτικός 1.* 3) 'Ο διὰ κλήρου ὀρισθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων νὰ ἐκδικηθῇ διὰ φόνου τὸν φόνον συγγενοῦς Πελοπν. (Μάν.): 'Ἄσμ.

Σαράντα πέντε σερνικοὶ ἐβγάλασι ἓνα βγαλτό

(μοιρολ.) 4) 'Ο δι' ἐκβολῆς καὶ οὐχὶ συνθλίψεως τῶν ὄρχων εὐνουχίζόμενος Πελοπν. (Μαζαίικ.) κ.ά.: *Πῶς θὰ τὸ μουνουχίσῃς* (ένν. τὸ ζῆφο), *στριφτό ἢ βγαλτό;* 5) 'Επὶ δημοτικοῦ ἔσματος, ὁ ὑπὸ τινος ποιηθεὶς καὶ διαδοθεὶς Νάξ. ('Απύρανθ.): *Τραγούδι βγαρτό ἢ βγαλιτό.* 6) 'Ο ἐκ ξένου ποιμνίου ἀποχωρισθεὶς καὶ προσελθὼν, ἐπὶ ζῶων Πελοπν. (Μαζαίικ.): *Βγαλτό* πρᾶμα. 7) Οὐδ. οὐσ., δοτιήν Βιθυν. Εὐβ. ('Ορ. Στρόπον.) 'Ηπ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Σηλυβρ.) Κίμωλ. Κρήτ. Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ.) Μήλ. Νάξ. (Κορων.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* Συνών. *ιδ.* *έν λ. βγάλμα 7.*

βγάλωμα, *ιδ.* *βγάλ-λωμα.*

***βγαντός** ἐπίθ. *βγαντό* τό, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ.)

'Εκ τοῦ ρ. *βγάνω*.

Δοτιήν. Συνών. *ιδ.* *έν λ. βγάλμα 7.*

βγαντοῦ ἢ, Εὐβ. (Κουρ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. *βγαντός* καὶ τῆς καταλ. -οῦ.

Γυνή ἔχουσα δοτιήνας (ὕβριστικῶς).

βγάνω κοιν. *ἐβγάνω* 'Ηπ. *βγάνου* βόρ. ιδιώμ. δάνου Τσακων. 'Αόρ. *ἐμπαλῆκα* Τσακων.

'Εκ τοῦ μεσν. *ἐβγάνω*, ὁ κατὰ Κορ. ἢ ἐκ τοῦ *ἐκ βιβάζω*, ὅπως *πιάζω-πιάνω* κττ., ἢ ἴσως ἐκ τοῦ *ἐκ βαίνω*. 'Ιδ. 'Ατ. 1,225 καὶ 4,140. Διὰ τὴν ἐκ τοῦ *ἐκ βαίνω* ὀρθοτέραν ἐτυμολογίαν πβ. καὶ *βάνω* ἐκ τοῦ *βαίνω*. 'Ο ἀόρ. *ἐβγανα* εἶναι περιορισμένος χρησιμοποιούμενου ἀντ' αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ *ἐβγαλα* τοῦ ρ. *βγάλλω*.

Τὸ ρῆμα τοῦτο σημασιολογικῶς συμπίπτει πρὸς τὸ κοινὸν *βγάζω*, ὑφ' οὗ καὶ δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ἐν πάσῃ σημασίᾳ, διὸ καὶ ἡ σημασιολογικὴ ἐρευνά του ἐν-

ταῦθα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων περιορίζεται μόνον εἰς ιδιωτισμούς τινας.

Α) Κυριολ. 1) 'Αποβιβάζω Κεφαλλ.: *Βγάνω* τ' ἄλογα ἀπ' τὸ καράβι. 2) 'Εξάγω, ἐκβάλλω κοιν. καὶ Τσακων.: Φρ. *Βγάνω* τὰ σταφύλια (βραχυλ. πιέζω τὰς σταφύλας εἰς τὸ πατητήρι πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ γλεύκους). *Βγάνω* τὰ μέσα μου (ἐμῶ ἀκατασχέτως) πολλαχ. *Βγάνω* τὴ γλῶσσα μου (περιφρονῶ, χλευάζω) Ζάκ. *Βγάνω* χταπόδι (βυθίζω ἀπὸ ἀπροσεξίαν τὸν πόδα μου εἰς ὕδωρ) αὐτόθ. *Βγάνω* 'ς τὸ πιάττο (ἀποκαλύπτω πράξεις ἐνοχοποιητικὰς) Πελοπν. (Μάν.) *Βγάνω* τὸν ἥλιο (θεραπεύω δι' ἐπιδῶν τὴν ἡλίαν) Κίμωλ. *Βγάνω* λουρὶ (ἐξάγω ταινίαν ἐκ δέρματος) Πελοπν. (Μαζαίικ.) *Τὸν ἐβγαναν* σὰν τὸν πουντ'κὸ ἀπ' τοῦ λάδ' (ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπὶ μοιχείᾳ) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Τὸ βγάνω* ὅξω τὸ καράβι (παρακάμπτω ἄκραν) 'Ανδρ. *Μὲ βγάψ'* ὅξου (ἐνεργοῦμαι, ἀφοδεύω) Μακεδ. (Βλάστ.) *Δὲν ἐβγάνει λόγο* (δὲν ἐκβάλλει λέξιν, δὲν λέγει τίποτε) 'Ηπ. *Βγάψ'* τὰ σ' ἄλλὰ 'ς τοῦ ξέχιουνου (ἐπὶ ὀκνηροῦ ἐκτελοῦντος ἔργα ἀνάξια λόγου. *ξέχιουνου*=μέρος ποῦ δὲν ὑπάρχει χιόνι) Στερελλ. ('Αράχ.) *Βγάψ'* τὰ σ' ἄλλὰ 'π' τ'ν ἀγγάρεα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) 'Ηπ. || Γνωμ.

Βάνε καὶ *μὴ βγάνης*, | *νὰ ἰδῇς σωρὸ ποῦ κάνεις*

(διὰ τῆς οἰκονομίας γίνεται κάνεις ὑπέρπλουτος)

'Οποῖος *βγάνει* καὶ δὲ *βάνει* | *γρήγορα* 'ς τὸν πάτο φτάνει (διὰ τῆς ἀφειδοῦς δαπάνης ἄνευ ἀναπληρώσεως τῶν δαπανωμένων ταχέως ἐξαντλεῖται τις) πολλαχ. 'Η σημ. καὶ μεσν. πβ. Πρόδρομ. 4,271 (ἐκδ. Hesselring - Pernot) «καὶ βάνω τὸ χερίτισιν μου, συντρίβω καὶ τσακίζω,|ἐβγάνω τ' ὀλοκόκκινον, νὰ 'πες βαφέαν ὁμοιάζω». β) 'Ανασπῶ, ἐξέλκω κοιν. καὶ Τσακων.: *Εμπαλῆτ'ε* τὰ μαχαίρα Τσακων. || Φρ. *Βγάνω* ξυλές (δέρνω, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀνασπώμενης μαχαίρας διὰ πληγμᾶ) Κρήτ. γ) 'Εξορύσσω κοιν. καὶ Τσακων.: Φρ. *Βγάνει* τῆς Παναγιᾶς τὰ μάθια (εἶναι πολὺ ζωηρὸς) Κρήτ. δ) 'Εξάγω τοὺς ἄρτους ἀπὸ τὸν φούρνον Σκῦρ. Συνών. *ξεφουρνίζω*. ε) Ρίπτω Κεφαλλ. Κρήτ. κ.ά.: *Βγάνω* μακρὰ τὴ δέτρα Κεφαλλ. || Φρ. *Τοῦ βγάνω* πέτρα (τὸν ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ αὐτοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐν τῇ παιδιᾷ τῆς λιθοβολίας) Κρήτ. ς) 'Εκτείνω, προεκτείνω Σκῦρ.: 'Ἄσμ.

Ἀιτέστε, βρὲ καλὰ παιδιὰ, νὰ πᾶ' νὰ πηδηθοῦμε,

'ς τῆς 'Αρετῆς τὸ πῆδημα ἐκεῖ νὰ παινεστοῦμε,

πηδάει ὁ 'Αβδί-ἀγας, τὸ βγάνει ὡς τὰ δέκα

(ένν. τὸ πῆδημα). ζ) 'Εκθέτω Κεφαλλ.: *Βγάνω* τὸ ρολοὶ 'ς τὸ λαχεῖο. 3) Διαβιβάζω, διαπερῶ σύνθηθ.: Φρ. *Τὰ βγάνω* πέρα (κατορθώνω). 4) Γεννῶ Κρήτ.: Παροιμ. *'Η σκύλλ'* ἀπὸ τῆ βιάσι της στραβὰ κουλούκια *βγάνει* (ἐπὶ τοῦ ἐν σπουδῇ ἀτελῇ κατεργαζομένου). 5) 'Αναδίδω, φύω κοιν. καὶ Τσακων.: Παροιμ. *Τὸ καρβούνη νὰ μπάλερε!* (ἄνθρακα νὰ βγάλῃς! ἀρὰ) Τσακων. 6) 'Εκχερσώνω γῆν ἀκαλλιέργητον Κέρκ. ('Αργυροῦδ.): *Βγάνω* τόπο. 7) 'Επὶ ὁδοῦ, διανοίγω, κατασκευάζω Νάξ. (Κορων.): *Βγάζω* στράτα.

Β) Μεταφ. 1) 'Αποκαθιστῶ, ὑπανδρεύω Σῦρ. ('Ερμούπ.): *Βγάνω* τὴν ἀδερφή μου - τὴν κόρη μου. 2) 'Απομακρύνω τινὰ τῆς θέσεώς του, ἀπολύω κοιν.: Παροιμ.

'Η χώρα βάνει τὸν παπᾶ κ' ἡ χώρα τὸνε βγάνει

(τὸ σύνολον τῆς κοινότητος ἀποφασίζει τὰ καθέκαστα)

'Ηπ. 3) Προτείνω Κεφαλλ.: *Βγάνω* μάρτυρα. 'Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. 1816 καὶ 7704 (ἐκδ. JSchmitt) «τὸν Θεὸν ἐβγάνω μάρτυρα».

4) 'Οδηγῶ, φέρω κοιν. καὶ Τσακων.: *'Ο Θεὸς νὰ νι μπάλῃ σὲ καλέ!* (ὁ Θεὸς νὰ τὸ βγάλῃ σὲ καλὸ! εὐχὴ) Τσακων. 5) 'Ορίζω, καθορίζω Κίμωλ.: *Βγάνω* μιστό. 6) Κερδίζω κοιν.: Φρ. *Βγάνω* τὰ

